

conseguit, sinó que aspira anar realitzant pel bé de la nostra agricultura noves iniciatives profitoses. De conformitat en aquest desig, pel curs vinent anuncia l'instauració (encara en principi limitada) de la Secció d'ensenyament postal que combinada amb els curssets breus pràctics de matèries especialitzades, està destinada a tenir una transcendència extraordinària com a mitjà de difusió de cultura agrícola. Per altra part, en començar el pròxim curs, serà ja un fet l'adquisició d'una formosa finca no lluny de Barcelona, on els alumnes puguin aprofundir la pràctica de l'explotació agrícola i on hi ha l'intenció que hi permaneixin amb continuïtat un o dos mesos, perquè demés d'estudiar-la, visquin l'agricultura, i resolguin les qüestions i les dificultats que presenta, en el seu propi ambient.

Aquesta tasca, feta com abans és dit, no en profit limitat, sinó en interès de tota l'agricultura catalana, mereix la fervent cooperació dels agricultors; aquells que tinguin fills els quals vulguin dedicar a l'agricultura fent-los alumnes de l'Escola, i el que no estiguin en aquestes condicions, propagant i fent conèixer l'obra de la mateixa, per a que pugui entendre's i arribar a tots la seva acció beneficiosa.

El Dia

Volen dir que aquesta fracció del temps no està mal repartida?

Perquè, finxin-s'hi una mica.

Compten el dia començant-lo des de mitja nit, deixant-lo completat a les dotze de la següent.

Perquè? Perquè així s'ha convingut?

Doncs ens hi conformem, però que consti que està mal repartit, i que el món va descomptat d'una pilota de hores.

No diu el Gènesis allò del cèlebre Fiat lux i que la llum fou feta?

I doncs, què?

No hi veuen lo que realment és aquest acte amb tot l'aparato que requereix a una obra de tal espectacle?

Fiat lux!...

Catacrec!... cop a l'aixeta i encesa de tota la bateria. El sol al cènit. Res d'ombres. I, per lo tant, lo que ara en diem migdia degué ésser el començament, el cap del primer i així doncs, la continuïtat dels demés que el seguiren, i dels que el seguiran per in secula seculorum.

Ja veuen que això del Fiat lux és una cosa que no pot ésser més clara.

No sé el perquè d'aquestes ganes d'empetitir sempre les coses com és la d'enfosquir una cosa de tanta llum, deixant en el supòsit de que després del Fiat lux degueren continuar les tenebres esperant assentades, fins que al cap d'unes quantes hores anés compareixent l'aurora pel llevant fins conseguir amb tota calma la plenitud de la llum del dia.

No senyor. No sigui així.

Faci's la llum!... i tot-hom se vegé les cares... Es a dir, les cares de les coses, perquè tot-hom aleshores no hi era.

I que l'errada ja està feta, que fa molts anys que dura i lo que durarà.

Res, la rutina que no'ns deixa!

Encara que hi hagués algú amb prou autoritat per a implantar l'esmena, ja se el que en treuria. Li començarien:—Vaia un ximple! Deu estar tocat del bolet!—i així per l'estil.

I sinó, vegi's lo que costà imposar allò del horari de les 24 hores. La majoria no han arribat gaire més enllà dels tres quarts de quinze.

Doncs, considerin si se'ls tingué de dir: des d'ara la una de la nit que la comptes com a la primera hora del nou dia, serán les 13 del mateix dia d'abans, perquè ara la una del nou dia serà també després de les 24, però les 24 d'ara

correspondran a lo que en dius migdia, que no és tal migdia perquè en lloc de mig és final i començament del dia.

No en vindrien poques de protestes.

Considerin si amb allò de l'hora del estiu n'hi havia tants que s'emmurriaben perquè per fer les coses tenen de anomenar una hora més o menys, sense fer-se càrrec que amb tant petita molèstia, tot-hom s'aprofitava de les aventatges de la claror, doncs, ves que els passaria amb la nova reforma; al demati ésser per exemple al dia 6 del mes corrent, i a la tarde convènce'ls de que ja erem al dia 7. Al ésser fosc i plegar del treball, en lloc de dir fins demà, tenir de despedir-se dient fins mes tard, perquè al demati de lo que ara en diem al endemà, aleshores encara seria el mateix dia. Ves si algú, com succeeix ara, al demati anava a cà'l barbé i per la molta gent o per lo que fos, se'n entornés dient allò de ja m'afeitarás demà. Com fer-li entendre que havia dit que a la tarde hi tornaria?

Ja ho veig; som tan rutinaris, que portaria massa enrenou. Val més que segueixi així. Però que consti que així el dia està mal repartit.

JOSEP XIMENO PLANAS

Sempreviva

La pastora està malalta i ningú sab lo que té, quatre metjes la'n visitan i cap d'ells ni sab que fé.

El cas es que no reposa, es revolca pel seu llit, a una ma hi te un munt de roba i en l'altre hi te un Sant Crist.

Li han donat remeys pel ventre, li han donat remeys pel cor, els ullets entelats sempre està si mort o no mort.

A quedat adormideta en donant-li l'injecció,